

รธน. มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง
พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ มาตรา ๔ (๒) และมาตรา ๑๔ (๑) ถึง (๕)

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลที่จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีได้ ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

เมื่อปรากฏว่าในระหว่างพิจารณาจำเลยที่ ๓ ที่ศาลจังหวัดชลบุรีส่งเรื่องมายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาว่า พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ มาตรา ๔ (๒) และมาตรา ๑๔ (๑) ถึง (๕) ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ หรือไม่ ไม่ได้อยู่ในประเทศไทย เนื่องจากถูกส่งตัวกลับประเทศญี่ปุ่น การพิจารณาคำร้องจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อจำเลยที่ ๓ และศาลจังหวัดชลบุรีมิได้ใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ มาตรา ๔ (๒) และมาตรา ๑๔ (๑) ถึง (๕) บังคับแก่คดีตามคำร้องนี้แล้ว กรณีไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงให้จำหน่ายคำร้อง

ย่อโดย นางสาวณิชกานต์ มิ่งโมลี
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายสุภัทร แสงประดับ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๗

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจจ